

Тому з метою об'єктивної оцінки кредитоспроможності підприємств машинобудівної галузі на прикладі ПАТ «ФЕД» були використані три методики, що відрізняються одна від одної показниками на яких базуються та принципами розрахунку.

Перша методика включає розрахунок п'яти показників: грошовий потік, ліквідаційна вартість, коефіцієнт покриття загальної заборгованості, рамбурсна здатність та прогноз банкрутства [1].

Друга методика акцентує увагу на коефіцієнтах поточної та швидкої ліквідності, а також на коефіцієнті концентрації власного капіталу [2].

Третя – базується на дискримінантному аналізі. Основна її увага приділена вивченню структури майна підприємства, а також виявленню результатів його діяльності [3].

Кожна з існуючих методик оцінки кредитоспроможності має свої переваги та недоліки, які необхідно враховувати при діагностиці можливості одержання кредиту підприємствами-позичальниками.

Отже, однією із головних проблем оцінки кредитоспроможності є неоднакові результати такого аналізу за різними методиками, що робить неможливим формування комплексного та об'єктивного висновку.

Тому, перспективним напрямом вдосконалення аналізу кредитоспроможності суб'єктів господарювання є розробка та подальше вдосконалення єдиної комплексної системи оцінки, яка б поєднувала кількісні та якісні індикатори, враховувала рівень ділового ризику підприємств та терміни надання кредиту.

Перелік посилань:

1. Власенко Н. І. Методика оцінки кредитоспроможності позичальника : навч. посіб. / Н. І. Власенко, Л. В. Масюк. – Харків: Нац. аерокосм. ун-т «Харк. авіац. ін-т», 2002. – 75 с.
2. Ковалев В. В. Финансовый анализ: Управление капиталом. Выбор инвестиций. Анализ отчетности / В. В. Ковалев. – [2-е изд., перераб. и доп.]. – М. : Финансы и статистика, 1998. – 512 с.
3. Оцінка кредитоспроможності та інвестиційної привабливості суб'єктів господарювання : монографія / [А. О. Єпіфанов, Н.А. Дегтяр, І.О. Школьник, Т.М. Мельник та ін.] ; за ред. д-ра екон. наук А. О. Єпіфанова. – Суми : УАБС НБУ, 2007. – 286 с.

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РИНКУ КАСКО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Т.Г. Вакуленко, здобувач вищої освіти

Н.О. Бондар

*Національний аерокосмічний університет імені М.С. Жуковського
«Харківський авіаційний університет»*

На сьогодні страховий ринок України має досить складне становище. Фінансова криза, нестабільне політичне становище та багато інших факторів вплинули на рівень його розвитку та понесли за собою негативні наслідки. Водночас практика закордонних країн показує, що ринок страхування сприяє розвитку економіки в країні та допомагає розв'язати низку проблем соціального характеру.

Говорити про користь і необхідність автострахування сьогодні вже не доводиться. В умовах інтенсивної автомобілізації населення найбільш переконливі аргументи на користь даного виду страхування є річні звіти про кількість дорожньо-транспортних пригод та викрадення автомобілів.

КАСКО передбачає страховий захист від будь-яких збитків, котрі можуть виникнути внаслідок пошкодження, повної загибелі або втрати автотранспортного засобу чи окремих його частин за настання обумовлених у страховому полісі подій [1]. Поліс КАСКО – це більш високий рівень страхування, ніж ОСАГО. Це добровільне (або обов'язкове, якщо машина знаходиться в заставі у комерційного банку) страхування автомобілів.

Українські страхові компанії пропонують страхувати транспортні засоби на досить різних умовах. Дуже рідко зустрічаються страховики, які беруть на страхування автомобілі від усіх ризиків, незалежно від країни його виробництва і терміну експлуатації. Адже, старі та дуже престижні автомобілі відносять до категорії з підвищеним ризиком. Перші частіше потерпають в ДТП, а другі стають об'єктом для викрадення.

Кожен день люди обирають компанію, щоб застрахувати дешевше автомобіль, проте не всі до кінця розуміють призначення страхування і значущість цієї послуги для їх особистої фінансової захищеності. Багато хто орієнтується на імідж компанії, рекомендації знайомих, рекламу та рейтинги страхових компаній, розміщені в Інтернеті.

Загалом рейтинги страховиків, що публікуються періодичними виданнями, як правило, засновані на ранжируванні страхових компаній по загальному обсягу активів, величині власного капіталу тощо. Подібний підхід не відбиває їх реальний фінансовий стан, а отже й аналізувати ринок

страхування, в тому числі й КАСКО, не зовсім правильно. В умовах ринку страхових послуг, що стрімко розвивається, контрагентам і потенційним клієнтам страхових компаній важливо мати уявлення про їх поточний фінансовий стан.

Для аналізу фінансової стабільності було обрано 5 страхових компаній з рейтингу ТОП-20 по КАСКО страхуванню за версією журналу «InsuranceTop» у 2016 році та зроблено висновки щодо їх фінансового стану за допомогою тестів раннього попередження, запроваджених Нацкомфін-послуг України. На основі проведених тестів раннього попередження страховики можуть отримати такі оцінки: «1» – стійка фінансова надійність; «2» – задовільна фінансова надійність; «3» – гранична фінансова надійність; «4» – незадовільна фінансова надійність.

Лідери ринку даного виду страхування отримали наступні оцінки: «АХА-Страхування» – 2,88, «ПРОСТО-Страхування» – 1,70, «УНІКА» – 2,34, «УСК» – 2,86 та «ВіДі-Страхування» – 2,42, отже, лише одна страхова компанія, а саме «ПРОСТО-Страхування» має стійкий фінансовий стан, дана компанія не має серйозних проблем. Проаналізувавши п'ять страхових компаній, основним напрямком діяльності яких є саме КАСКО страхування, можна зробити висновок про те, що хоча за рейтингом зібраних премій та страхових виплат по КАСКО компанія займає лідируючі позиції, все ж її фінансовий стан може бути незадовільним, а тому потрібно завжди звертати на це увагу. Оскільки оцінки деяких страховиків за тестами раннього попередження говорять про граничну фінансову стабільність, таким компаніям слід терміново вживати заходи щодо її поліпшення.

В завершенні можна сказати, що ринок КАСКО страхування та страховий ринок в цілому є досить нестабільним та слабозвиненим. Для його ефективного функціонування потрібно вдосконалити нормативно-правову базу, забезпечувати державну підтримку страхових компаній, розробляти нові, більш доступні для людей страхові послуги, використовувати всі можливі засоби для наближення страхових послуг до потенційних клієнтів, намагатися мінімізувати збитки страховиків за допомогою використання франшизи. Аби підвищити страхову культуру населення необхідно розробити комплекс програм інформування громадян про страхові послуги, страхові компанії, у свою чергу, повинні намагатися збільшувати обсяг продажів страхових продуктів і цим самим підвищувати рівень довіри до себе. Всі ці заходи допоможуть покращити фінансовий стан страховиків та сприятимуть розвитку ринку КАСКО страхування.

Перелік посилань:

1. Базилевич В. Д. *Страхування* / В. Д. Базилевич. – К. : Знання, 2008. – 1019 с.
2. Осадець С. С. *Страхування : підручник* / С. С. Осадець. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К. : КНЕУ, 2002. – 599 с.
3. Дегтяр А. *Напрями розвитку та ефективного регулювання страхового ринку України* [Електронний ресурс] / А. Дегтяр, Р. Соболев. – Режим доступу : <http://kbuapa.kharkov.ua/e-book/putp/2010-1/doc/3/01.pdf>.

СУЧАСНИЙ СТАН БАНКІВ З ІНОЗЕМНИМ КАПІТАЛОМ В БАНКІВСЬКОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ

І.А. Віднійчук, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: Н.Я. Климчук

Університет державної фіскальної служби України, м. Ірпінь

Банківська система займає значне місце у фінансовому секторі України, важливу роль серед банків відіграють саме банки з іноземним капіталом, які сприяють розвитку національної фінансової системи та залученню іноземного капіталу в економіку країни. Так, як на сучасному етапі в банківській системі України спостерігаються несприятливі економічні умови, що зумовлюють скорочення частки іноземного капіталу, то існує потреба в дослідженні сучасного стану банків з іноземним капіталом, що дозволить дослідити присутність цих банків на вітчизняному ринку та дійти висновку, який вплив вони мають на фінансовий сектор країни.

Дослідження стану банків з іноземним капіталом відображено у працях таких науковців як: Я. В. Белінська, М. Г. Дмитренко, О. Р. Романик, В. Г. Костогриз, В. М. Геєць, Л. А. Бондаренко, Л. Я. Слобода та інші.

В сучасному банківському секторі України кількість діючих банків з іноземним капіталом займає значну частку в загальній кількості банків. Протягом 2013-2017 рр. кількість банків з іноземним капіталом з кожним роком зменшується, що свідчить про не досить значний приплив іноземних інвестицій у банківську систему та поступовий вихід іноземних інвесторів з українського ринку. Станом на 1 січня 2017 року з 96 діючих банків в Україні, 38 банківських установ – з іноземним капіталом, у тому числі 17 з них – зі 100% іноземним капіталом (табл. 1.)